

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 15 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od tiskarne pet-vesto po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zmaga na Goriškem.

Volitve na Goriškem so v marsičem zanimive. Narodna stranka, katero vodi gosp. dr. Gregorčič, ni popolnoma dosegla svojega namena, kajti propala je na Krasu. Proti združenemu delovanju vlade, katoliške stranke in pa gosp. Tonklija se ni mogla ustavljati na Krasu in je torej podlegla. O vitezu Tonkliju ne govorimo, on pač ne more pozabiti svoje nekdanje veljave in povsod skuša kaj ponagajati tistim, o katerih sodi, da so ga politično uničili. Tega seveda noče priznati, da je največ sam kriv, da je zginila njegova politična slava, ker je le vladi tlačnil in pozabljal, zakaj so ga Slovenci poslali v državni zbor.

Bolj važno se nam zdi postopanje katoliške stranke in pa postopanje vlade. Napenjali ste vse sile, da odločni Slovenci ne dobe večine v deželnem zastopu. Katoliška stranka je pač dobro vedela, da dela za Lahe, a vender je iz nasprotja do gosp. dr. Gregorčiča napela vse sile, da podere „Slogine“ kandidate. Javno si svojih kandidatov niso upali postaviti, a zato so pa skrivaj podpirali vsacega, ki je iz kakeršnega koli povoda nasprotoval narodni stranki.

Vsakdo ve, da je šlo za velike narodne in narodno-gospodarske koristi goriških Slovencev. Treba je najodločnejših mož, da se bodo mogli upirati Italijanom, ki vedno predrzneji postajajo. Bratenje z lahoni naše katoliške stranke pač najbolje kaže, kako narodnjaki da so pri ti stranki. Če je dr. Tavčar se nekoč v deželnem zboru izrazil, da bi rajši šel z baronom Schweglom nego z dr. Mahničem, ki je nekak predstavitelj katoliške stranke na Goriškem, je pač imel prav, ker zavraten sovražnik je hujši, nego očitni. Da se za narodnjake ne morejo pristaši Mahničevi zmatrati, to so poslednje volitve le prejasno pokazale. Znano je pa, da je naša kat. stranka v tesnem prijateljstvu z goriško in da jej je poslednja celo za nekak uzor in zatorej trdimo pač le prav, če jej v narodnem oziru ne zaupamo.

Če bode bodoči deželni zbor dovolil velike svote za laški del dežele, deželo zakopal v dolgove in slovensko Goriško pa zanemarjal, bodo se pač za to Slovenci imeli zahvaliti katoliški stranki, ki je

pomagala do zmage kandidatoma, o katerih je jako dvomljivo, če bosta imela pogum upirati se z vso odločnostjo Lahom, ker je zlasti jeden v osebnem prijateljstvu z Italijani. Volilci bodo potem bolje spoznali, koliko je na blaginji slovenskega kmeta stranki, ki tako rada drugim očita, da se ne zmejnijo za kmeta trpina.

Vitez Rinaldini je pa tudi pri tej volitvi pokazal, da zmatra za svojo nalogo, ohraniti Italijanom prvenstvo na Primorskem. Vsakdo ve, kam škili italijanski živelj v našem Primorju, in da so jedini Slovenci verni stražarji avstrijstva ob Jadranskem morju. To so nas pucile tudi poslednje demonstracije v Trstu, kjer so se slišali mnogobrojni Italiji prijazni in Avstriji sovražni klici. Vzlic temu pa primorska vlada dosledno podpira Avstriji neprijazne Italijane, kjer more. Radovedni smo, kdaj da spoznajo na Dunaju, da Rinaldini ni pravi mož za avstrijskega namestnika v Trstu. Potrebno bode, da Slovenci pojasnijo na Dunaju vladi Rinaldinijevo postopanje na Primorskem.

Najhujši je bil boj v slovenskem veleposestvu. Tukaj sta vlada in pa tudi katoliška stranka napeli ves upliv, da pripomoreta narodnim omahljivcem do zmage. Kakšni so bili kandidatje slovenske zmerne stranke, že iz tega vidimo, da so zanje delovali najzagrizenejši Italijani, Venutti in drugovi. Vlada je skušala sestaviti volilno komisijo slovenski stranki jako neugodno. Tudi je Rinaldini zastavil ves svoj upliv, da pripomore vladnim kandidatom do zmage. Sili so se tako rekoč veleposestniki vladnega mišljenja, da naj pridejo volit.

Dobro je pa vedela vlada, pa tudi zmerni kandidatje sami, da ne zmagajo, ako pokažejo svojo barvo. Da bi volilce preslepili, so razširjali naslednjo izjavo:

„Podpisani nismo vladini kandidatje, smo zmerni in neodvisni narodnjaki in ne bomo tedaj z vlado ali z Lahami ako tebe nam ne bodo naklonjeni in ne bodo vstregli našim opravičenim zahtevam. Mislimo, da ta je zdrava politika sedanjega položaja na Goriškem. — And. Kocjančič, Jos. Fabiani, Ant. Jakončič.“

Vse to pa ni nič pomagalo. Zmagali so slovenski kandidatje z veliko večino. Veleposestniki so

dobro slutili, za katerim grmom tiči zajec. Ta zmaga je poraz vlade in goriške katoliške stranke, ter brca za tržaškega namestnika Rinaldinija. Goriški veleposestniki so jasno povedali, da se od Kocjančiča, Jakončiča in Fabijanija ne dajo poučevati, kakšna je zdrava politika na Goriškem. Seveda zaupanja v njih slovensko narodno prepričanje pač niso vzbujale mnoge jezikovne napake v omenjeni kratki izjavi. Kako se razvijo razmere v deželnem zboru, še ne vemo, a včerajšnja izvolitev je pa pokazala, da Rinaldini in pa katoliška stranka nimata upanja, da bi goriški Slovenci se jima dali voditi za nos. Boj v veleposestvu je pa posebne veljal grafu Alfredu Coroniniju. Ta mož ima že po svojem stanu več upliva na Dunaju, nego je ljubo vitezu Rinaldiniju. V mnogih interpelacijah je pojasnjeval v državnem zboru vladi razmere na Primorskem pod namestnikovanjem Rinaldinijevim in gotovo nekoliko omajal zaupanje vlade tržaškemu namestniku. Ko bi bil graf Coronini propal, bi bil Rinaldini lahko vladi poročal, da najboljši poraz Coroninijev pri volitvi kaže, da se Slovenci ne vjemajo ž njim, temveč sploh obsojajo njegovo postopanje. Ko je pa Coronini voljen, je dokazano, da mu volilci zaupajo in njegove interpelacije dobe vsled tega večji pomen. Rinaldini nima sredstva, da bi jih pobijal pri vladi. Tržaški namestnik sedaj pač lahko spozna, da nima zaupanja velicega dela dežele in pač le želeži je, da bi svoj poraz vzel toliko k srcu, da bi prepustil svoje mesto komu drugemu.

Mi vemo, da bi bil zmago vladne stranke porabil v to, da bi bil poročal na Dunaj, da se je pokazalo, da so goriški Slovenci popolnoma zadovoljni s sedanjimi razmerami in njegovo vlado. On si zna vsako tako stvar dobro izkoristiti. Sedaj tega ne bode storiti mogel in izid volitev na Goriškem mu stališča gotovo ni utrdil. Zato pa vsak zaveden Slovenec, ki ve, kaj je Rinaldini za primorske Slovence, mora z veseljem pozdraviti včerajšnjo zmago.

V Ljubljani, 26. septembra.

Badenijevo ministerstvo. Govori se, da graf Badeni tudi zaradi tega sedaj še ne pokliče v svoje

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Bili so vsi molčeči. Aleško so povpraševali malo, še manj govorili o sebi. Jeden izmed njih, starček, zanimal se je bolj za Aleško in si pridobil prijaznost njegovo.

Neko noč govorila sta, sede na ležnici v temi, dolgo in Aleška mu je razpovedal podrobno, zakaj so ga posadili in kako sodili.

V ječi Aleška ni čutil stida; čez nekoliko dni se ni sramoval jetnikov, niti teh, kateri so živeli ž njim v isti sobi, niti drugih, s katerimi se je sešel na dvoru, kadar je z njimi skupaj pilil drva in kidal sneg. Živenje v ječi mu ni bilo posebno težavno: začetkoma oziral se je začujeno, no brez vsakega strahu, na novost, na prostore, na okna z rešetko, na vrata z zapahi in ključavnicami, na visoke stene, no potem se je zanimal malo za vse to. Žalostile so ga misli, čim bolj se je bližal konec zaporu, tem bolj in bolj vzbujalo se je v njem vznemirljivo čustvo, čustvo vnovič predstoječega

stida. Iz ječe celo iti ni želel. Kako naj se prikaže v Razgudino? Kako ga bodo gledali? Kako bode živel? Kako Nataška? V dolgih nočeh brez spanja spominjal se je je često na ležnici; pri tem pa se mu je stiskalo srce vselej bolešno in mučno, in izbijal si je hitro iz glave misel o njej.

* * *

Okolu samega Bogojavljenja izpustili so ga iz ječe. Od mesta do Razgudina bilo je 40 vrst, in Aleška, nočevavši potoma v selu Batrickem, jel se je bližati Razgudinu drugi dan pred solničnim zahodom. Mrzlo tiho vreme, svetlo zimsko sonce, nepregledni prostor polja, ki ga že davno ni videl, pokrit z belo snežno odejo, pot, utrujenost, vse to je oživilo nehote izmučeno dušo Aleške; no ko se je odkrila pred njegovimi očmi izza gore slika rodne sela z belo cerkvijo v sredi, tu se ustavi, vrže na sneg suknjo, visečo na rami, in sede. Dolgo sedi in gleda. Tu je znani trg, ulice, tam rečica, zakrita sedaj s snegom, rakite, dom popa, tam njegova hiša; v njej se je rodil, vzrastel, pozna vsak kotichek na dvoru, vsako bruno v steni, to je njegova hiša, no . . . tje ne gre rad . . .

Vzdignil se je, ko je sonce že zašlo, in šel s prav počasnim tihim korakom — hotel je iti v

selo v mraku, v temi . . . Prišedši k svojemu dvoru, videl je, da je nanoslo povsod cele kupe snega: i pred vrata, i na krilce, celo oken ni videti. V hiši Anisje gorela je luč, tje je torej šel Aleška. Družina je sedla k večerji. Ugledavši ga, obradovali so se iskreno vsi; Anisja je vzdihnila in celo solzna postala, videvši, kako je shujšal. Razgovorov in vprašanj je bilo mnogo, no Aleška je največ molčal. Povedali so mu, da sta kobila in krava, kateri so ti opravljali na svojem dvoru, zdravi, da je bila hiša in soba ves čas zaklenjena, nihče ni šel tje, da so se navadile na skedenj svinje, no sin Anisje je zagrabil plot; pripovedovali so o svojih opravilih in o praznikih.

Drugi dan raznesla se je zgodaj zjutraj mej sosedo vest, da je prišel Aleška, in v hišo Anisje jele so prihajati ženske: ta pride s tem, druga z drugim opravkom, nekatera pride kar tako, prišlo je tudi nekaj mož, prišel je ded Andrej. Vsi so šli pogledat Aleško, vsak ga je pozdravil, mnogi so ga vpraševali. Vsi so se vedli proti njemu več ali manj prijazno, nekateri veselo, drugi, videvši njegovo tužno, pobito oko, skušali so ga tešiti. Najbolj tešila sta ga Anisja in ded Andrej.

„Sedaj je že konec! Kdo pa je brez greha?“

ministerstvo nobenega Poljaka za gališkega ministra, ker misli, da imajo Čehi ravno tako pravico do svojega ministra kot Poljaki. Ministra za dežele češke krone pa ni sedaj še mogoče imenovati, dokler se o tem ne dogovori s češkimi poslanci. Tako je pričakovati, da bodeta pozneje hkrati imenovana ministra za Galicijo in pa za Češko. Tudi misli Badeni ministerstvo pozneje še preosnovati po tem, kakor se bodo razmere razvile v državnem zboru. Gautsch baje zaradi tega še nadalje ostane kurator terezijanske akademije, ko bi moral izstopiti v kratkem iz ministerstva, da bo de zunaj služba prosta. Badeni baje misli takoj ob svojem nastopu odpraviti izjemno stanje v Pragi. Pred novim letom želi Badeni, da državni zbor še reši ostanke davčne reforme.

Shod nemških nacionalcev. Koncem julija so nemško-narodni, krščansko-socialni in še nekateri drugi bolj demokratični poslanci imeli shod na Dunaju. O tem posvetovanju je pa malo se izvedelo. Dogovorili so se baje, da nemški poslanci, ki ne pripadejo levici ali pa konservativnemu klubu, se bolj mej sabo zblížajo in tako osnujejo precej močno opozicijsko stranko. Nova stranka se bo seveda v prvi vrsti poganjala za interese nemštva. Upliv tega sporazumljenja se že čuti. Krščanski socialisti pri vsaki priliki kažejo svojo nenaklonjenost Slovanom, zlasti Čehom. Nemški liberalci gotovo niso preprijazni Čehom, a vendar jih krščansko-socialni časopisi vedno obirajo zaradi prijateljstva s Čehi in jim očitajo, da so pripravljene celo nemški Dunaj izdati Čehom, dasi nemški liberalci, ko so imeli večino, Čehom še jedne mestne šole dovoliti niso hoteli. Komur se zdi, da so nemški liberalci preveč prijazni Slovanom, tega narodna nestrpljivost presega vse meje.

Badeni in mestni zastop. Grof Badeni nikakor ne misli razpuščati mestnega zbora dunajskega liberalcem na ljubo, naj imajo tudi protisemitje še tako večino. Skušal bode pa pač nekoliko ublažiti nasprotja mej strankami. Levica sama tudi več ne upa dobiti večine, če bi se tudi razpisale nove volitve, zato pa ne misli delati nobenih ovir pri volitvi župana in je vsako misel na abstinenco opustila, ko bi tudi protisemitje ne imeli dvetretjinske večine. Za sedaj je zanjo na Dunaju vse zgubljeno. Pazila bode pa pač na gospodarstvo protisemitske večine in razkrivala njega slabe strani. Spominjala bode tudi protisemite na njih obljube pri volitvi. Te obljube bodo novi večini delale še velike težave, kajti izpolniti jih ne bode mogla. Zato je pa gotovo, da bode navdušenost za protisemite na Dunaju tudi polegla.

Stambulova morilci. Še sedaj nimajo Stambulova morilcev. Jednega imajo zaprtega, o drugih pa se ne ve, kje so, ali pa morda zanje vedeti ne hoté. Stambulova soproga se je izjavila proti nekemu časnikarju, da je več ljudij, ki bi lahko spričali, kdo so morilci, a tega ne store, ker se morilcev boje. Pod sedanjo vlado ni toliko varnosti, da bi se ljudje upali pričati. Če pa pride druga vlada, ki bode imela več odločnosti, bode pa hitro morilce dobila in tudi pričé, da bodo njih krivdo dokazale.

Vsakemu se lahko kaj pripeti. Bog, da bi ti bilo dobro po starem, da se zopet vse poravná! Sedaj ne treba več tožiti, konec je!" govorila sta mu.

Aleška molči večinoma na vprašanja in utešenja in, kar je posebno čudno, nikomur ne gleda v obličje, ni mogel pogledati: vedno gleda na tla, ali v stran, ali v prsi tistemu, s komer govori, no v oči ne more. To se ga je oprijelo v ječi nehote, da sam ni opazil.

Ljubezljivo vedenje sosedov, iskreno sočutje družine Anisje in deda Andreja pripomoglo je Aleški k vspokojenju in mu zmanjšalo davečo ga žalost. Še več pomagalo je delo, katerega je bilo mnogo. Z dvora zmetal je sneg, šel v gozd po drva, pogrel si hišo, dasi je bival še pri Anisji, jel mlati rž in meti proso za prodajo, da bi plačal davke in dolg Burčiku, kateri je skazal milost, — podaljšal je rok uplačila videč bedo, ki je zadela Aleško, dasi je zahteval „prokato“ pol rublja mesečno. Anisja je začela zopet govoriti, da mu je neobhodno potrebno ženiti se, in znajoč po svojem opazovanju o naklonjenosti mej njim in Nataško, rekla je, da pojde vnovič h Kranjinim pogovorit se. Bodrost duha se je v Aleški krepila vedno bolj in bolj, zopet je jel misliti na Nataško, zopet mu je zasvetila nada v bodočnost. (Da je prih.

Turški tajni policist napaden. Pred nekaterimi dnevi je v Carigradu neki Armenec zavrtno napal carinskega uradnika Sinekerima efendija. Uradnik je hudo poškodovan in se dvomi, da bi zdravel. Sinekerim efendi je strije minoli mesec umorjenega Hamparzuna efendija. Oba sta bila člana tajne policije. Ob svojem času bila sta člana podružnice armenskega ustaškega odbora v Jozzatu v Mali Aziji. Vse sklepe odborove sta izdala in tako več Armencev spravila v ječo. Za nagrado so jima dali državni službi v Carigradu, kjer sta še dalje služila tudi pri tajni policiji. Sinekerimovega napadalca so prijeli. — Izpovedal je, da je bil najet. Sicer je še več družih najetih, da pomore Armence v turški službi. On pa pozna le jednega, o katerem pa ne ve, kje da je. Policija v Carigradu boji se nadaljnih umorov. Več sumljivih Armencev so zaprli, mej njimi gotovo več nedolžnih. Nekateri Armence v turški službi bodo pa najbrž odposlali v druge kraje, da jih ne dobe zarotniki.

Kancelar Hohenlohe je voljen že privoliti, da se sklene poseben zakon proti socialistom, ako bi bile razmere v državnem zboru ugodne. Sedanjemu državnemu zboru pa take predloge ne bode predlagal, ker ve, da je ne bi vsprejel. Razpuščal zaradi tega pa državnega zbora tudi ne bode. Kancelar dobro zna, da bi brez posebnega pritiska za tak zakon vlada ne dobila večine. Katoliški centrum ni pripravljen glasovati za noben zakon, ki bi ne bil popolnoma po njegovih željah prikojen.

Dopisi.

Iz Trsta, 25. septembra. (Občinske šole.) Tržaški in sploh primorski Lahi niso zadovoljni z uspehi italijanske akcije. Nekdaj so se kaj radi ponašali s svojo kulturo ter navadno zaničevali slovenske jezike in opisovali kot divjaške slovenske narode. Nekdaj, kdor ni laški znal, veljal je za neznanico; Tržačan, ki družega ni znal nego svoj laški jezik in dijalekt, mogel je navzlic temu dobiti službo in veljal je za omikanega človeka. Danes je temu drugače. Z velikanskimi žrtvami vzdržuje mestna občina v mestu 12 ljudskih šol, 1 licej in 2 srednji šoli, v kojih je učni jezik jedino le laški. Čeprav je pa za učence teh šol preskrbljeno na vse mogoče načine tako, da velik del istih dobiva letne podpore, obleke, knjige itd., vendar je obisk primeroma majhen. V vse te šole je zahajalo minolo leto okolu 10.000 učencev, dočim ima mesto samo na leto čez 20.000 za šolo godnih otrok. Ostali otroci ali niso zahajali v nobeno šolo ali so pa hodili v nemške državne in druge privatne šole. V 10 okoličanskih šol zahajalo je minolo leto nekaj nad 3000 otrok, dočim šteje okolica gotovo vsaj 7000 za šolo godnih otrok. Iz teh števil je razvidno, da tržaško ljudstvo samo ne meta dosti za občinske šole ter pošilja otroke vanje samo za to, ker mu manjka družih učilnic. Nemška državna ljudska šola je vsako leto prenapolnjena, ter bi brez dvojbe lahko sprejela dvakrat do trikrat toliko učencev, kolikor jih ima, ako bi bilo na razpolaganje dovolj prostorov in učnih močij. Slovenci smo nekako prisiljeni pošiljati svoje otroke v laške občinske ljudske šole, kamor jih neradi pošiljajo celo Lahi sami, videč, da so iste nedostatne ter slabo urejene. Bogatejši laški sloji pošiljajo svojo dečo rajši v državne šole, misleč, da se tam navzlic težkoti nemškega jezika boljše uče. Kaj naj rečemo pa o okoličanskih šolah! Magistrat jih imenuje slovenske, ter se vedno baha, da vzdržuje za 21.000 okoličanov deset slovenskih šol. Uredba istih je pa pod vsako kritiko, kajti urejene so menda nalašč tako, da okoličanom zavirajo vsako daljno šolanje na srednjih šolah. Že to — da ne govorimo o zmisi, ki tamkaj vlada v jezikovnem pogledu — da so vse okoličanske šole le dve- do štirirazredne, kaže končni smoter sedanje uredbe. Četiri razred na njih je pa le „za parado“. Okoličanski učenci so primorani zahajati še st let zaporedoma v dve- ali trirazredno šolo ne da bi mogli potem prestopiti na srednjo niti laško niti nemško šolo. V dolgem šestletnem času manipulirajo razni lahonski učitelji z otroci kakor se jim zljubi, poganjajoč jih iz slovenskih v laške oddelke. Posledica temu duševnemu mrcvarjenju je to, da otroci po dovršeni šestletni ljudski šoli skoraj niti svojega imena ne znajo zapisati. Kdo je pač vzrok, da tržaškim okoličanom še vedno tako živo manjka inteligenca? Jedino le slabo urejene ljudske šole, iz katerih učence ne more prestopiti v srednje — pripravljavnica na Proselu je pa za vso okolico pr oddaljena. Jednaka so godi z laškimi srednjimi šolami. Dober del obiskovalcev istih so tujci; pravi tržaški Italijani pošiljajo svoje sinove rajši na državno gimnazijo in realko, kateri sta tudi mnogo bolj obiskovani. Razmere so v Trstu sedaj take, da človek, ki zna samo laški, v Trstu več ne more izhajati — časi nekdanje laške hegemonije so prešli in isti laški puristi in kolovodje morajo priznavati, da laška kultura v Trstu gineva. Občina trosi stotisočake na leto za izključno laške šole, a Lahi jim obračajo hrbet in najbolj žanje požrešni Nemec, čigar jezik se v Trstu čedalje bolj šopiri. Četrtna

vseh za šolo godnih otrok v mestu je slovenskega rodu, a še vedno čakamo, da vlada ugodi pravičnim zahtevam tržaških Slovencev. Upajmo, da zmaga končno tudi v Trstu pravica, kakor je zmagala v Gorici, ter se tudi nam osnuje slovenska začetna šola. S tem pa ne bode še slovenstvu zadosti pomagano: tudi takozvane slovenske šole po okolici naj se preosnujejo na podlagi pametne učne metode, ter naj se mestnemu magistratu odvzame avtonomija v šolskem pogledu. Povsod po Avstriji velja zakon, dočim je pri nas še vedno merodajna samo magistratova lahonska volja, katera hoče potlaciti vse, kar je slovensko. Zaman je dobra volja v naših učiteljskih slojih, ako se od zgoraj dajejo stabi vzgledi ter se za svoj poklic vneti učitelji preganjajo samo zato, ker so slovenskega rodu, izdajice pa in Lahoni protjezujejo. Skrajni čas je, da bi vlada tem zamotanim razmeram nekoliko v obisti pogledala ter z modrim ukazom odpravila nedostatnosti in škodo, ki se vsled teh razmer godé nam Slovincem. Videli bodemo, v koliko se bode izvrševal zadnji Kierman-eggov ukaz glede laških in lahonskih učiteljev v tržaški okolici — najbrž se bode njega ost obrnila samo proti slovenskim učiteljem, laškim bircem bode dajal le povod za ovaduštvo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. septembra.

— („Slovenec“ in ljubljanski krčmarji.)

Gorečim prijateljem obrtnikov, našim klerikalcem, ki bi radi monopolizirali vso obrtnost, začeni od tiskarstva in knjigoveštva do prodaje salam in vina, je seveda skrajno neljubo, da smo pribili njih nesramno sumničenje ljubljanskih krčmarjev. Da bi se oprali, so nam poslali to-le pisanje: „Ni res, da bi „Slovenec“ z dné 24. t. m. v prvi notici trdil, da prodajajo vsi ljubljanski gostilničarji samo ponarejeno vino; res pa je, da je „Slovenec“ glede tega pisal besede: „Ako že nič ne pomagata delavcu, gospoda narodno-napredna, vsaj to mu privoščite, da on s svojo družino spi je v nedeljo v pošteni družbi liter natornega vina po 30 kr., dočim je poprej po beznicah dobival ponarejeno vino in je plačeval po 40 in 48 kr.“ — V Ljubljani, 26. sept. 1895. — Za uredništvo „Slovenca“: Ivan Rakovec.“ — Prav te besede, katere se tu iz „Slovenca“ navajajo, potrjujejo resničnost naše trditve „Beznice“ se morejo k večjemu imenovati žganjarje, ne pa pošteni krčme. Če vé „Slovenec“ za kako „beznico“, kjer se toči ponarejeno vino po 40 in 48 kr., zakaj je ne imenuje, saj vé, da je to kaznjivo? Ker pa točijo vino po 40 in 48 kr. le gostilničarji, ne v beznicah, nego v gostilnah, ker je „Slovenec“ le splošno govoril, mu nismo storili nikake krivice, ko smo trdili, da je sumičil vse ljubljanske krčmarje, da prodajajo ponarejeno vino. Kakor čujemo, tolmačijo tudi gostilničarji rečeni odstavek tako, kakor mi. Sicer pa se bo o „Slovenčevem“ napadu še govorilo v gostilničarski zadrugi.

— (Poročil) se je danes gospod dr. Makso Pirc, odvetniški kandidat in urednik „Slovenskega Pravnika“, z gospodično Minko Pajserjevo iz Ljubljane. Čestitamo!

— (Nove moči slovenske drame.) Prijatelji slovenskega gledališča gojí posebne nadeje glede prvega ljubimca in junaka gospoda Milivoja Stojkovića, kateri se prišteva prvim igralcem na slovenskem jugu. Celih deset let je bil član hrvatskega gledališča v Zagrebu, štiri leta pa redni član srbskega dvornega gledališča v Belgradu. Na obeh gledališčih je imel sijajne uspehe in bil ljubljenec občinstva. Kot „Otello“, „Karlo Moor“, „Romeo“, „Don Karlos“ je pokazal svojo izredno osposobljenost za klasično dramo, nastopil pa je tudi v modernih igráh in sicer z istim uspehom. Repertoir gospoda Stojkovića je jako raznovrsten in bogat, a kakor svedočijo kritike zagrebških in beligradskih listov, je g. Stojković umetnik izredne nadarjenosti, ki zna ne samo uloge igrati, nego tudi stvarjati značaje. Stem, da je „Dramatično društvo“ angaževalo tega umetnika, mu je omogočeno, storiti za slovensko dramo velevažen korak: popolniti naš repertoar s klasičnimi deli. V tem oziru je že skrbjeno, da se še tekom bodoče sezone mimo Schillerjevih „Razbojnikov“ uprizori tudi Shakespearov „Otello“. — Soproga gospoda Stojkovića, gospa Leposava Stojkovića je še mlada igralka. Studirala je na dramatični šoli dunajskega konservatorija, kjer je bil nje učitelj znani strokovnjak prof. Fridrich, l. 1893. pa je debutirala na dvornem gledališču v Belgradu in sicer s tolikim uspehom, da je bila koj angažovana za subreto. Zlasti kot Chonchon v „Materinem blagoslovu“ in kot Karolina v „Graničarjih“ je občinstvu izredno ugajala.

Nastopila je pa tudi v ulogah naivne ljubimke tako v drami „Ilka Etveš“, v veseloigrji „Vojna v miru“ itd. — Tretja nova moč, katero je dramatično društvo angaževalo, je gosp. Ilija Vučičević. Komika, pravega komika smo zelo potrebovali in pogrešali. „Dramatično društvo“ je mnogo storilo, da ga dobi, a dolgo časa so bila vsa ta prizadevanja zaman. Naposled se je posrečilo dobiti mladega komika — to je gospod Vučičević. Kot večletni član znane Čiričeve družbe si je gospod Vučičević v Varaždinu, Oseku, Sarajevu in v drugih mestih pridobil kot komik jako dobro ime in bil jeden najboljših članov rečene družbe. Sosebno je ugajal v drastičnokomičnih ulogah na pr. kot Passepartout v „Pot okolo zemlje“; kot Emfling v „Zlatem pajku“, kot Valentin in Dumont v „Zapravljivcu“, kot Grga v „Graničarjih“, kot komander v „Chonchon“ kot Toma v „Trenku“ itd. Kritika ga je vedno hvalila in sosebno povdarjala, da je njegova komika povsem naravna in neprisiljena, da je res rojen komik. — Ker je „Dramatično društvo“ angaževalo, kakor po sebi umevno, tudi izvrstne domače sile, kakor gosp. Slavčevo, gospo Danilovo, gosp. M. Nigrinovo, g. Danila, g. Verovška in druge, imeli bomo ensemble, s katerim se bodo dale uprizoriti dovršene predstave, ensemble, kateri je jamstvo, da bo v prihodnji sezoni pod vodstvom g. Inemanna naša drama cvetela in lahko tekmovala z drugimi, tudi večjimi gledališči.

— (Intendanca slovenskega gledališča) je ravnatelj češkega gledališča v Pragi gospodu Šubertu brzojavno čestitala k sinočni 300. predstavi Smetanove „Prodane neveste“.

— („Narodni dom“ v Ljubljani.) Zgradba „Narodnega doma“ v Ljubljani bliža se končni dovršitvi. Odri so sedaj popolnoma odstranjeni, glavna fasada dovršena in smelo trdimo, da je opravičena nada, ki smo jo gojili glede te velikanske zgradbe v umetniškem oziru: proporcije so prave, profili lepi, ornamentika, ki je narejena s prosto roko, elegantna in ukusna. Tudi stranske, nekoliko jednostavnije fasade so po večem dovršene in delavci imajo le še s podstavcem opraviti. Velika železna vrata naročil je odbor pri domači tvrdki. Kar se tiče notranjih prostorov, so kamnite stopnice že položene ter stranske tudi že z omrežjem zavarovane, le pri glavnih stopnicah manjka še nekoliko kamenitih postamentov, vsled česar so dela nekoliko zadržana. Od večjih pritličnih prostorov bode telovadnica ljubljanskega „Sokola“ v glavnih potezah tekom meseca oktobra izdelana; tvrdka Tönnies pridno izdeluje leseni strop z velikanskimi kasetami, a ko bode ta dovršen, pride polaganje parketov na vrsto. V prvem nadstropju se delo v veliki dvorani marljivo vrši a vsled razsežnosti te dvorane in bogate okrasbe še ni mogoče reči, kdaj bode dogotovljena. Mala dvorana je skoraj popolnoma dovršena, istotako tudi čitalniški prostori, v katere se preseli čitalnica že prve dni meseca oktobra. Dohod k tem prostorom bode začasno po postranskih stopnicah s Tržaške ceste. Tvrdka Kotnik-Lenarčič z Vrhnike je parkete v nekaterih prostorih že položila ter s delom redno napreduje. Tudi slikanje sob je dovršeno in ne bode zadrževalo otvorjenja. Žice za električno razsvetljava so že položene in montirane ter je vse pripravljeno, da se pritrdijo svetilnice in otvori električna razsvetljava. Odbor bode za prvi čas in staliral električno razsvetljava z lastnimi dinamo-električnimi stroji, katere bo gonil posebni parni lokomobil, nameščen v stavbinski baraki ob Tržaški cesti. Tvrdka Siemens & Halska ima stroje že pripravljene. V vsem poslopju bo instaliranih 303 električnih žarnic in ločnih svetilnic. Posebno lepa bode razsvetljava slavnostne dvorane s samimi žarnicami in telovadnice, ki bode razsvetljena s štirimi ločnimi svetilnicami. Naročena sta tudi že štedilna ognjišča za gostilno in za čitalniške prostore. Če konečno še omenimo, da so tudi peči večinoma že postavljene, narisali smo v glavnih potezah sedanje stanje del v „Narodnem domu“.

— (Nemški burši — pretepači) Že večkrat smo bili prisiljeni, javno ožigosati arogantno in drzovito nastopanje nemških dijakov-buršev, združenih v zloglasni „Karnijoli“. Danes zabeležiti nam je zopet pretep, kateri so provocirali nemški „burši“ in pri katerem je bil slovensk abiturijent Ludovik Jereb znatno poškodovan. Ko je nekoliko slovenskih dijakov sinoči prišlo na Frana Josipa cesti do kavarne „pri Slonu“, ustavi jih tolpa nemških buršev, in sicer Oton Merk, Henrik Walland,

Karol Galle, Josip Pock, Josip Dimitz, Adolf Kaiser, I. Rajakowitsch in Roeger ter po kratki kontroverzi plane po slovenskih dijakih s palicami in — kakor se da soditi po rani, katero je dobil Jereb na levi roki — tudi s tako zvanimi „todtschlägerji“. Gosp. Jereb je ranjen na glavi, na hrbtu in na rokah ter mu je bil celo prstan na levi roki zdrobljen. Najhujše sta divjala Walland in Rajakowitsch in prvi bil bi brez dvoma še huje rane prizadejal Jerebu, da ga nista nazadnje pred besnimi udarci branila celo burša Merk in Roeger. Vsa stvar se bode rešila konečno pri kompetentnem sodišču, a drzovite nemške burše moramo vendar resno svariti, naj s provokatoričnim svojim postopanjem preveč ne zlorabijo slovenske potrpežljivosti — nazadnje utegnili bi tudi ta prekipeči.

— (Velik požar v Ljubljani.) Danes ob 4. uri zjutraj probudili so trobentači gasilnega društva prebivalstvo našega mesta iz spanja, naznanjajoč požar na Emonski cesti. Gorelo je veliko poslopje št. 2, lastnina trgovca in posestnika g. Franca Jakopiča, hlev ter magacini gg. trgovcev Jebačina in Hammerschmidta. Poslopje na dvorišču, v katerem je bilo trgovca Jebačina skladišče za špirit, cikorijo in žganje, potem shramba za vozove, hlev in stanovanje, v katerem so prenočevali laški zidarji, pogorelo je do tal. Pri glavnem poslopju je pogorela polovica podstrešja in deloma so pogoreli tudi stropi v prvem nadstropju, kjer so stanovali deželni tajnik Pfeifer, železniški uradnik Heren, dež. računski oficijal Triller in okrajnega glavarja Riharja vdova. Razširjanje ognja po sosednih skladiščih, nad katerimi je pogorela streha in v katerih je shranjena moka, žito, petrolej itd., zabranili so gasilci. Tudi sosedne hiše so se že pričele unemati, vendar se je gasilcem posrečilo, odvrniti še večjo škodo. Koliko je požar napravil škode, še ni konstatovano. Hiša je bila zavarovana, kakor tudi Jebačinovo blago. Kako je požar nastal, še ni dognano. Pokanje v skladišču in dim zapazil je prvi Hammerschmidov hlapec, stanujoč v pogoreli hiši. Le-ta je sklical tudi sosede ter aviziral stražo. Dognano je, da je ogenj nastal v skladišču, prodril skozi strop v podstrešje ter se potem hitro razširjal. Ker je hlapec Jebačinov včeraj popoldne žgal kavo ter jo zvečer spravil v skladišču, kjer je danes začelo goret, verjetno je, da je tu iskatil vzrok požaru. Plamen je bil velikansk, ter je razsvetljeval ves južno-zapadni del mesta. Pri tej priliki pokazal se je velik nedostatek glede aviziranja gasilcev. Od potresne katastrofe sem opustil se je avizo s streljanjem na gradu, ter se je alarm omejil le na trobentanje. Da to ne zadostuje, pokazalo se je danes; prišlo je sprva na pogorišče razmerno le malo gasilcev, in še ti precej pozno, ker ostali niso slišali trobentača. — Gasilci so zapustili pogorišče ob 1/2 11. uri dopoldne.

— (Pevskega društva „Ljubljane“ izvanredni občni zbor.) ki se je vršil v nedeljo dne 22. t. m. v salonu g. Ferlina ob mnogobojni udeležbi članov, volil je jednoglasno g. A. Likarja svojim predsednikom, nadalje gg. F. Dekvala, V. Černika in F. Razingerja v dopolnilni volitvi v odbor.

— (Izseljevanje v Ameriko.) Včeraj prispelo je v Ljubljano zopet večje število izseljencev v Ameriko, mej njimi tudi pet kmetskih fantov in sicer Anton, Franc in Martin Blatnik, Jakob Hočevar in Josip Papež (vsi iz Žužemberške okolice), kateri še niso zadostili vojaški dolžnosti. Mestna policija je imenovane aretovala ter je zaradi pregreška po § 45 vojnega zakona izročila sodišču. Kakor znano, je za ta pregrešek določena kazen v denarjih in razven tega zapor od 1. meseca do 1. leta. Aretovani so zatrjevali, da so bili zapeljani po nekem agentu in so bili res preskrbljeni z voznimi listki do Newyorka, izdanimi po agenturi Missler v Bremen in na Dunaju. Osoda, ki je zadela te mlade izseljence, naj bode v svarilo vsem, ki imajo morabitni slične namere.

— (Lokalni vlak Trst-Ljubljana.) Nad 80 občin logaškega, postojinskega, sežanskega, vološkega in deloma ljubljanskega političnega okraja je podpisalo prošnjo na vodstvo južne železnice, naj bi dovolilo lokalni vlak za osebni promet mej Trstom in Ljubljano. V prošnji se pravi: Sedanji vožni red služi izključno prometnim potrebam mej Dunajem in Trstom ter se ozira ob jednem na zvezo z Italijo; za lokalne koristi obsežnega ozemlja mej Ljubljano in Trstom pa je ta vožni red popolnoma neugoden. Pred nekaterimi leti je južna železnica poskusila olajšati osebni promet na progi Ljubljana-Postojina s tem, da so tovarni vlaki imeli tudi

po nekaj voz III. razreda za osebni promet. Toda ta poskušnja se ni obnesla, ker tovarni vlaki vozijo jako neredno in je vožnja iz Postojine do Ljubljane trajala po 5 do 7 ur. Ako se rentuje lokalni vlak mej Ljubljano in Celjem po ozki in slabo obljedeni savski in savinjski dolini, gotovo bi se tudi mej Trstom in Ljubljano, s katero je Notranjsko v mnogostranski zvezi. Trst pa je torišče delavskega stanu tržaške okolice in Notranjske, po letu pa izhodišče mnogih izletnikov na Kras do Postojine, Logateca in Ljubljane. Lokalni vlak naj bi odhajal iz Trsta ob 4. uri zjutraj ter prihajal v Ljubljano mej 8. in 9. uro dopoldne ter se vračal iz Ljubljane mej 8. in 9. uro po noči. Tako bi imel ta vlak neposredno zvezo zjutraj in zvečer z brzovlakom St. Peter-Reka ter bi jako pospešil osebni promet, dočim so sedaj brzovlaki navadno prenapolnjeni. Kdor ima z Notranjskega opravila v Ljubljani, mora že prejšnji večer v Ljubljano. Posebno bi koristil ta vlak sejarjem, ki obiskujejo sejme v Sežani, Divači, Senožečah, kostojini, Cerknici, Planini, Logatecu, Idriji in Ljubljani.

— (Novo najdeno podzemsko jamo) v kneza Auersperga gozdih v kočevskem okraju, o kateri smo že poročali, je našel neki dečko, ko je hotel, kakor običajno iti po vodo. Zaradi velike suše je bila kotlovina brez vode. Dečko je splezal kakih 6 metrov visoko po kameniti steni do neke razpokline, skozi katero je zlezal in tako prišel v precej obsežno jamo, v kateri je mnogo lepih kapnikov. Zdad se je napravila lestev do uvida jame, objednem pa se je ubod zaprl z leseno zagrajo, da ne more vsakdo do kapnikov in jih morda poškodovati.

— (Vpis firme) Pri deželnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani se je izvršil vpis firme France Silvester, trgovina z mešanim blagom v Vipavi, v registru za posamične firme.

— (Volilski shod v Trbovljah.) Minolo nedeljo sta poslanca Mihael Vošnjak in dr. Srnc poročala svojim volilcem v Trbovljah o njiju delovanju v deželnem zboru štajerskem oziroma v drž. zboru. Shod je vzprejel resolucijo, s katero izreka poslancema zahvalo in zaupanje, odobrava izstop iz dež. zbora želeč, naj bi se slovenski poslanci ne vrnili vanj, dokler ne dobe garancij, da se bo ugodilo njih zahtevam, in končno izreka željo, naj bi vsi slovenski poslanci vstopili v Hohenwartov klub.

— (Celjski gimnaziji) Na utrakvistični gimnaziji se ustanovi že letos za prvi razred paralelka ter se imenujeta še dve učni moči. V prvem razredu nemške gimnazije je 68 dijakov, mej njimi tistih 24 slovenskih, kateri so bili lani v sedaj srečno odpravljeni pripravnici, in pa nekaj takih, kateri so se privabili iz nemških krajev celo iz Maribora in iz Gradca. Ker se je pripravnica opustila, bo prihodnje leto v razredu nemške gimnazije dokaj manj učencev kakor letos.

— („Narodni dom“ v Celju) je dozidan že do II. nadstropja in se je pričelo staviti nahišje, ki bo do konca tedna gotovo ter se začne takoj kriti z opeko in kositarjem.

— (Volilski shod v Celovcu,) ki je bil predvčerajšnjim, je bil precej živahen. Kot nemško-nacionalni kandidat je nastopil prof. Meingast, rekoč, da se za nemško levico ne more ogrevati več noben pravi Nemec. Uradnik D o b e r n i g g je povdarjal potrebo, da se osnuje krepka nemška ljudska stranka poleg levice. Izjavil je, da proti županu dr. P o s c h u ne bode kandidiral, da pa vzprejme mandat, ako bi bil voljen. Za nemško levico je govoril dr. pl. H i b l e r, več govornikov pa za nemško-narodni program. Za Dobernigga je bila konečno večina štirih petin navzočih.

— (Za mlade domače zdravnike.) Piše se nam od dobro poučene strani: V Tolminu izpraznjeno je mesto okrajnega zdravnika in tamošnje prebivalstvo želi iskreno, da bi to mesto tandem ali quando zadobil zopet domačin, imajoč srce za domače ljudstvo. V naravnem in socialnem življenju čaka ga lepa naloga, v materijalnem oziru pa se sme imenovati izpraznjeno mesto, glede na to, da je v celem obsežnem in skoro 40.000 duš bržejem okrajnem glavarstvu le še jeden zdravnik (v Bovecu) — izvrstno. Za fizikatni izpit izposloval bi si provice lahko brez truda primeren rok. Prošnje vložiti je do 1. oktobra pri c. k. namestništvu v Trstu. — Pozor torej mladi slovenski zdravniki, da nam tega lepega in ugodnega mesta ne zasede zopet tujec.

— (Imenovanje.) Okr. komisar g. dr. Peter Laharnar na Dunaji, Slovenec z Goriškega, je imenovan podtajnikom v notranjem ministerstvu.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod dr. Al. Kraut v Kamniku mej tamošnjimi rodoljubi nabranih 57 kron, za slovensko šolo v Velikovcu, namesta venca na grob prezasluznega koroskega rodoljuba prof. Josipa Lendovška. Darovali so gg.: Zupan Močnik 10 K., dr. Schmidinger in dr. Kraut vsak po 5 K., Milohnoja 4 K., Luka Bergant 3 K., dr. Dereani, Jernej Grašek, dc. Kladva, Novak, Orehovčan, Polec, Štefančič, dr. Temnikar vsak po 2 K., ostali po 1 K. — Živeči rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 26. septembra. Po izvolitvi dr. Luegerja županom nameravajo protisemitje uprizoriti splošno iluminacijo Dunaja.

Heb 26. septembra. Trgovinska zbornica je izvolila dr. Plenerja drž. poslancem.

LVOV 26. septembra. Vzlic vsem manevrom in nasilstvom je pri deželnozbornskih volitvah dosegla kmetska stranka nepričakovano ugoden uspeh. Kmetska stranka je odvzela Stanczykom osem novih mandatov in bo imela v deželnem zboru 13 zastopnikov. Proti kmetiskim kandidatom so kandidovali stančiški prvaki grof Micinowski, knez Sapieha, grof Stadnicky, grof Rey, član gospodske zbornice Zoll, državni poslanec Popowski in so vzlic vsemu pritisku propadli. Zmaga Zaleskega, kneza Czartoryskega, kneza Sanguszka se je dosegla na sleparsk način. Rusi so izgubili dva mandata in bodo imeli v deželnem zboru le 14 zastopnikov.

Pariz 26. septembra. „Gaulois“ zatrjuje, da so v ministerstvu nastala nasprotstva, vsled katerih hoče ministerski predsednik Ribot podati ostavko. Novo ministerstvo sestavi Constans.

Pariz 26. septembra. Danes se vrši obravnava proti anarhistu Bouteilleu, kateri je v Rothschildovo banko vrغل dinamitno bombo. Obtoženec zatrjuje, da ni hotel nikomur nič zlega storiti nego samo občno pozornost nase obrniti.

London 26. septembra. „Times“ trdi, da posledica pogajanj mej knezom Lobanovom in francoskim ministrom Hanatauxom bo ta, da bo ruski car imel odločujoč upliv na vso unanjo politiko francosko.

Zahvala.

Slavno ravnateljstvo kranjske hranilnice v Ljubljani izvolilo je podariti podpisani kmetijski podružnici sto goldinarjev v nakup kmetijskih strojev. Za ta veledušni dar je najtopleje zahvaljuje

načelnikstvo kmetijske podružnice v Prédosljah
dné 24. septembra 1895.

(1268)

Drag. Česnik.

Tujci.

25. septembra.

Pri Slovu: Semen, Pongratz, Löwi, Roth, Casper, Hansely, Kobl Müller, Neuberger, Walter z Dunaja; — Pirc s Krškega; — Wiener iz Zadra; — Šušna, Kavčič z Razdrtega; — Budinek iz Beljaka; — Albioni iz Krakova; — Rosmann iz Novegamesta; — Prelovec iz Idrije; — Kreuzmaier iz Kočevja; — Schanter iz Želmlja; — Barbo iz Rakovnika; — Kaifesch iz Košice; — Reither iz Brna; — Cokini iz Trsta.

Pri Mattel: Schiedlof, Polacsek, Reinisch, Lemberger, Bienenfeld, Altman, Baller, Kraman, Stubler, Felch z Dunaja; — Bloos iz Gradca; — Kopriva iz Novegamesta; — Bezfigel, Pozgo iz Verone; — Winterhalter iz Maribora; — Koželka iz Zagreba; — Kasper iz Kočevja.

Pri Lloyd: Germ iz Prage; — Skalickij iz Novegamesta; — Alb iz Vipave; — Premier iz Metlike; — Bračić St. Vida.

Pri južnem kolodvoru: Merlak iz Velikovca; — Pollak iz Gradca.

Pri bavarskem dvoru: Rom iz Planine.

Meteorološko poročilo.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
25.	9. zvečer	744.0	14.8° C	brevetr.	jasno	
26.	7. zjutraj	744.9	9.8° C	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	743.6	18.0° C	sl. jvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 15.4°, za 1.9' nad normalom.

Dunajska borza

dné 26. septembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	90	"
Avstrijska zlata renta	121	40	"
Avstrijska kronna renta 4%	100	90	"
Ogerska zlata renta 4%	121	50	"
Ogerska kronna renta 4%	99	20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1059	—	"
Kreditne delnice	403	—	"
London vista	120	15	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	87 1/2	"
20 mark	11	77	"
20 frankov	9	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	35	"
C. kr. cekini	5	69	"

Dné 25. septembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202	50	"
Ljubljanske srečke	23	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	50	"
Akcie anglo-avstr. banke po 200 gld.	177	50	"
Traamway-društ. velj. 170 gld. a. v.	552	—	"
Papirnati rubelj	1	29 1/4	"

Dobro ohranjeni sodi

po 6 hektolitrov so na prodaj po nizki ceni v Vegovih ulicah št. 10. (1271—1)

Zajamčeno pristen, jako sladak tirolski

vinski mošt liter po 48 kr. cez ulico po 44 „

se dobiva v gostilni „pri Virantu“. (1270—1)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živelih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (820-38)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopne omejeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjem evropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 1 minut naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovco, Franzensfeste, Ljubno, des Solthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Curih, Stajrska Lina, Budejovice, Pisonj, Marijine varo, Eger, Karlova varo, Francovo varo, Prago, Liplajo, Dunaj via Amstetten.

Ob 5. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovco, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Solthal v Solnegrad, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovco, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Solnegrad.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 2. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovco, Franzensfeste, des Solthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Prag, Curih, Genuvo, Paris, des Kleins Boifing, Stajrska Lina, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pisonj, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlova varo, Prago, Liplajo, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 3. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Liplajo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plenja, Budejovic, Solnegrada, Lince, Stajrska, Gmunden, Ischla, Aussee, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 3. uri 18 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. uri 36 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Liplajo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plenja, Budejovic, Solnegrada, Lince, Stajrska, Paris, Genuvo, Curih, Bregence, Inmost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 3. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Solthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 6. uri 3 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 25 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut večer osebni vlak iz Lince-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. uri 55 min. popoldne „ „ „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 10. uri 10 min. večer „ „ „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 50 min. zjutraj iz Kamnika. (5—212)

Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „ „ „

Ob 8. uri 30 min. večer „ „ „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 9. uri 55 min. večer „ „ „ „

Učenca

krepke postave, kateri je najmanj dva razreda srednje šole z uspehom dovršil in ima veselje do trgovine, vzprejemeta Varlec & Umek, trgovina z mešanim blagom v Brežicah. (1269—1)

Po vis. c. kr. deželni vladi koncesijonirana plesna šola.

Otvoritev plesne šole.

Najudaneje podpisani si usoja s tem sl. p. n. občinstvu in vojaštvu udano naznanjati, da odpre svojo plesno šolo zopet z dnem 22. septembra.

Pouk v plesanju obseza:
1. Temeljne postavke, temeljna gibanja, pozicije itd.
2. Vse novodobne plesne na okroglo in v figurah, kakor: Polka franc., Polka maz., Škotski-Kör, Radova, Kadrija franc., Contre-dause, Les Lanciers, Siroča in priljubljeni šestkoračni valček.

Vpisovanje se zahvalno vzprejme vsak dan. Posebne ure ob vsakem času dneva.

Vsako nedeljo in praznik ob 2. ure popoldne naprej

— vaji večer. —

Za prijazen mnogobrojen obisk prosi (1242—3)

Viljem Friedrich

izprašan učitelj plesa in citer

Sv. Jakoba trg št. 2, i. nadstr. 9, Virantova hiša.

Ker se prevzame neko večje podjetje, se v nekem trgu takoj dá v najem ali pa prodá

prodajalnica

s špecerijami, moko in žganjem ter tobačna trafika.

Kje? pové iz uljudnosti upravništvo „Slovenskoga Naroda“. (1267)

Dr. Makso Pirc
Minka Pirc poročena Pajser
poročena.

2 Ljubljani, dné 26. septembra 1895. (1263)

Mesto vsacega drugega naznanila.

Dné 29. septembra 1895

ob 4. uri popoldne vršila se bode prodaja v zapuščino gosp. Adolfa Obreze spadajočega ostalega posestva, in sicer:

hiša, takozvani „magacin“ v Cerknici, potem kozolec, senica, poslopje z dozidanimi hlevi in okolo teh objektov ležeče zemljišče.

Vse to se bode v večjih parcelah prodalo. (1248—3)
Prodaja vrši se na licu mesta, kjer se tudi natančni pogoji zvedó.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nelli.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljišč.)

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpenju, zvrtju in pretegnjenju žil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeni pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prašičih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr. (1224—3)

Glavna zaloga in jedini izdelovatelj:
Karol Wolf
lekarnar v Vipavi, na Kranjskem, via Postojina in Gorica.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.